

[Kr. Johansen.]

denne Lovgivning om helt andre Forhold. Nu undlader Venstre at stemme, og det maa de naturligvis selv om. Det er maaske den Maade, de ønsker at understrege deres Stilling paa, men det er ikke alle, der er i Stand til at forstaa den. Det skal jeg dog ikke blande mig i.

Jeg skal i Henhold til mine Udtalelser anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Veistrup: Jeg deltager i den højtærede Landbrugsministers Beklagelse af, at det ikke har været muligt at gennemføre denne Lov med enstemmig Tilslutning. Jeg tror, at det for Lovens Virkninger i det praktiske Liv vilde have været heldigt, om vi alle havde staaet sammen om denne Lov, der efter min Opfattelse er af overordentlig Betydning for det danske Landbrug.

Den ærede Ordfører (Jens Høyer) sagde, at Venstre var imod Loven, for det første fordi Administrationen var for dyr. Jeg vil dog tro, at Landbrugsministeren sikkert er opmærksom paa, hvordan Loven administreres rundt omkring, og derfor vil tage sine Forholdsregler, hvis der forekommer Tilfælde, hvor der administreres for dyrt. Den ærede Ordfører fandt det dernæst betænkeligt, at man skubber Prioriteter ind foran bestaaende Prioriteter. Ja, vel skydes der Prioriteter ind, men kun fordi der er foregaaet en Forbedring. Noget andet vilde i Virkeligheden have været urimeligt. Det ærede Medlem mente, at forbedrede Levevilkaar skulde opnaas gennem Erhvervenes Trivsel. Men hvad er Meningen med dette Lovforslag? Det er netop at sikre Erhvervenes Trivsel og forbedre deres Kaar gennem Grundforbedring; derfor er det ærede Medlems og hans Partis Stilling inkonsekvent. Loven tilstræber netop Erhvervenes Trivsel derved, at man faar Jorden drænet og gjort saa god, at Landbruget paa en ganske anden Maade, end det ellers vilde kunne, kan frembringe Værdier.

Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Bemærkninger. Han sagde til sidst, at Venstre var varme Tilhængere af Grundforbedring. Saa maa jeg sige, at den Varme har man forstaaet at skjule helt godt. Den giver sig altsaa Udtryk i, at man ikke vil stemme for det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Den ærede Ordfører (Jens Høyer) gjorde et Par Bemærkninger, der nødsager

mig til at give et Gensvar. Det ærede Medlem udtalte først, at Administrationen af Loven er for dyr. Jeg tror, at det ærede Medlem mangler Bevis for denne Paastand. Naar det ærede Medlem saa samtidig kræver, at man passer paa, at de Laan, man her giver Fortrinsstilling, ikke skader tidligere Laan, er han inde paa et meget vigtigt og ømt Omraade, men naar man opfylder det sidste Krav, maa man ogsaa regne med, at Administrationen ikke bliver helt billig. Man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden. Naar det ærede Medlem vil have, at Loven gennemføres forsvarligt til alle Sider, ogsaa over for Kreditorer, som har ydet Laan i Ejendommen forud for Grundforbedringslaanet, maa man ogsaa ville en Administration, der er forsvarlig og gør det muligt at faa undersøgt, om det er rimeligt at give saadanne Laan.

En anden Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg maa gøre Indvending imod, er den, at det er mig, som har fortolket Loven paa en Maade, der er tvivlsom, og som bevirker, at det ikke er muligt for Venstre at stemme for en Fortsættelse. Denne Paastand er fuldkommen urigtig, og det ærede Medlem vil sikkert ikke faa en eneste Jurist til at give ham Medhold heri. Som den gældende Lov er affattet, er den med Hensyn til Lønspørgsmaalet saa klar og tydelig, at der ingen Tvivl kan være om, hvorledes den skal fortolkes. Der staar udtrykkeligt: Hvor der findes Overenskomst om tilsvarende Arbejde, skal der betales efter denne Overenskomst. Der staar intet som helst om, at det skal være en Overenskomst, der er sluttet med Landmænd, der staar endog udtrykkeligt: for tilsvarende Arbejde. Derfor er det umuligt at tage Ansvar for at fortolke Loven paa anden Maade, end det er sket fra Administrationens Side. Det ærede Medlem gjorde gældende, at Landbruget ikke kan betale de Priser, som forlanges efter Overenskomsten. Men det er netop ogsaa af Hensyn hertil, at man i Regeringen og Rigsdagen har været enig om, at der til dette Arbejdes Udførelse burde gives et betydeligt Statstilskud, saaledes at Landmændene kunde iværksætte Arbejdet og derved betale Arbejderne en ordentlig Løn; det er klart, at naar man giver saa store Tilskud, som her er Tale om, maa man ogsaa sikre, at Arbejderne faar en forsvarlig Løn, da det fra alle Sider maa erkendes, at de Arbejdere, der udfører saadant Arbejde, dermed udfører noget af det vanskeligste og ubehageligste Arbejde, der kan